

तनः" भा०शा० १०८ । "देवौ तस्यामजायेतामश्विनौ
भिषजान् वरौ । नासत्यश्चैव दक्षश्च कृतौ हावश्विनाविति"
हरिवं ६ अ० । नासत्यदक्षयोर्द्वन्वचारित्वात् द्वियच-
नानता इहिके लि० । अश्विनौ न० संक्षिप्तसारः ।

दक्षदेवता स्त्री० दक्षौ देवता वक्ष्य । अश्विनौ तारायां हेम० ।
अश्विनमदहनेत्यादिवाक्ये तस्या दक्षदेवत्वमनुसन्धेयम् ।
दक्षम् स्त्री० दक्षौ सूते सू-क्षिप् । सूर्यं पत्न्यां त्वष्टृकन्यायां
संज्ञायाम् त्रिका० अश्विनोक्तसारशब्दे दृश्यम्
दह दोषो अक० दाहे सक० चु० उभ० सेट् इति । दं हयति
ते अददं हत् त ।

दह दाहे भस्मीकरणे सक० भ्वा० ण० अट् । दहति अधाक्षीत्
ददाह देहत् । दग्धा दद्यात् ध्वयति । दग्धः
दग्धिः दग्ध्वा दग्धव्यः दहनीयः दाह्यः । दाहः
दहनम् । दाहयति अददीहत् द्विधत्ति
"उष्णो दहति चाङ्गारः शीतः कृष्णायते कर्म"
हितो । "क्रुजं कुलं ध्वयति विप्रवर्द्धः" भट्टिः दृष्टान-
ङ्गारकारीव भैरान् धाक्षीः समूलकान् भा० सं० ६० अ०
'दृष्टा दग्धं मनसिजं जीवयन्ति दृष्टैव याः' सा० द० "देहं
धारणयाम्नेत्या दग्ध्वा धामाविशत् स्वकम्" भाग०
"दग्धव्योऽसौ कटाग्निना" सतुः । "कर्मणि दहते
अदाहि देहे । "दहते च कुलं सर्वम्" चाणक्यः । "देहे
लह्मा मतेश्वरा" भट्टिः दंदहते । "दंदहमानां शोकेन"
भट्टिः ।

दहदहा स्त्री० कुमारानुचरमाहभेदे "ख्याता दहदहा चैव
तथा धमधमेति च" भा० श० ७७ अ० दह दहति वक्ति
मयूरव्यं कर्त्तारं चाभिदधातीति कर्त्तरि अयं साधुः
एवं धमधमेत्यत्रापि बोधम् ।

दहन पु० दह-ल्यु । १ अग्नौ, "ददहनस्तुहिनदीधि-
तिजस्य" सा० द० "दह दहन । तदेतत् पापमङ्गं मदीयम्"
सीतोक्तिः । २ चित्तकष्टे, ३ भङ्गातके, ४ दुष्टचेतसि च ।
५ कपोते पुं स्त्री० राजनि० स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । इदा-
हकमात्रे लि० । लोकादहन । मनो दहन इत्यादि । ७ रुद्र-
भेदे पु० "एकादश सुताः स्वाणोः ख्याताः परमतेजसः ।
मृगव्याधश्च सर्पश्च निर्वृतिश्च महाययाः । अजैकपा-
दहिर्बुध्नः पिनाकी च परन्तपः । दहनोऽयेश्वरश्चैव
कपाली च महाद्युतिः, स्थापुर्भगश्च भगवान् रुद्रा
एकादश सुताः" भा० आ० ६६ अ० । उपचारात्
पञ्चतत्त्वान्तरे "दहनविधिगतास्मानैवमं सौम्यशरे"

व्यो० त० । भावे ल्युट् । इदाहे न० । "अपरो दहने
स्वकर्मणां वदते ज्ञानमयेन वङ्गिना" रघुः ।

दहनकेतन पु० न० दहनस्य केतन इव । धूमे हेमच० ।

दहनप्लुष्ट लि० दहनादिव प्लुष्टं श्लोषणं यस्मात् । वैद्यकप्रसिद्धे
(वेलेक्षारा) पदार्थे अग्निप्लुष्टादयोऽप्यत्र । तत्पदाने
हि देहे वङ्गेरिव श्लोषणं (फोस्का) भवतीति प्रसिद्धिः ।

दहनप्रिया स्त्री० इत० । स्वाहायामग्निभाय्यायाम् त्रिका०
दहनर्च न० इत० । कृत्तिकानक्षत्रे "यदा विशाखासु महेन्द्र-
मन्त्रो सुतश्च भानोर्दहनर्चयातः" ह० सं० १० अ० ।
दहनभादयोऽप्यत्र ।

दहनसारथि पु० इत० । वायौ । "दक्षिणदहनसारथिरयाह-
तचञ्चलभूतकलिके" दशकु० । दहनसहचरादयोऽप्यत्र ।

दहनागुरु न० दहनस्य दाहाय अगुरु । दाहागुरुणि राजनि०
दहनाराति पु० इत० । जले राजनि० । तस्य वक्षिणाश-
कत्वात् तथात्वम् दहनरिपुप्रभृतयोऽप्यत्र ।

दहनीपल पु० दहनाय वहुये हितः उपलः (चातकी)
सूर्यकान्तमणौ हेम० । सूर्यकिरणसम्पर्केषु हि ततो
वङ्गे प्रादुर्भावात् तस्य तथात्वम् ।

दहनील्का इ० । विस्फुलिङ्गरूपायासुक्तायाम् त्रिका०
दहर पु० दह-अर । १ मूत्रिकायां रसले ३ भ्रातरि ४ बालके
च मेदि० । ५ अतिसूक्ष्मे इदुर्वोषे च "अथ यदिदं दहरं"
पुण्डरीकेन वेश्म दहरोऽस्मिन्नन्तराकाशस्तस्मिन् यदन्त-
रुदन्तेष्वप्यं तद्वाव विजिज्ञासितव्यम्" आ० उ० ।

तत्र खले "नेष्टा पत्नीमानेष्वग्नौ कौशं वासः परिधाप-
यति चण्डातकं दहरं वा" कात्या० श्रौ० १४ । ५ । २
"परिधापयतीति कारितत्वादधेः प्रणालं भयति चण्डा-
तकं चलनक उच्यते एषं हृत्प्रभियुक्तोपदेशः अङ्गोष्कं
पिलासिन्या वासचण्डातकं विदुः" दहरं तु कौपीनम्
दहरशब्दस्याल्पवाचकत्वात् कर्कः । २ नरके श्वरूपे च
उणादि० ।

दहराकाश पु० कर्म० । चिदाकाशे ईश्वरे ।

दह्र पु० दह-रक् । १ दावानौ २ जठरे च । "शोऽन्यजन्तानि
दह्नाग्निर्विभवाश्च महातपाः" भाग० ४ । १ । २ "दह्नाग्निः
जठराग्निः" श्रीधरः स्वल्पार्थस्यैवात्र कर्मधारयः जठरस्य-
स्थानेः स्वल्पत्वात् इत्यन्ये ।

दा दाने भ्वा० पर० सक० सेट् ण इत् । यच्छति प्रणियच्छति
अदात् । इदौ ददतः । देयात् । दासति । देयम्
दानीयं दातव्यं दत्तः दातम् दत्ता ।